Onsdagen, 20 oktober 2021

P9_TA(2021)0429

Effektiviteten i medlemsstaternas användning av medlen från EU:s solidaritetsfond vid naturkatastrofer

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2021 över effektiviteten i medlemsstaternas användning av medlen från EU:s solidaritetsfond vid naturkatastrofer (2020/2127(INI))

(2022/C 184/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 175, 310.5 och 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artiklarna 2, 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ([1]), och efterföljande ändringar den 15 maj 2014 och 30 mars 2020,

— med beaktande av kommissionens slutrapport av den 7 december 2018 om efterhandsutvärderingen av Europeiska unionens solidaritetsfond 2002–2016,

— med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 15 maj 2019 om utvärdering av Europeiska unionens solidaritetsfond 2002–2017 (SWD(2019)0186),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/461 av den 30 mars 2020 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 i syfte att ge ekonomiskt bistånd till medlemsstater och länder som förhandlar om anslutning till unionen och som är allvarligt drabbade av ett större hot mot folkhälsan ([2])

— med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2021 om översynen av Europeiska unionens solidaritetsfond ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 1 december 2016 om Europeiska unionens solidaritetsfond: en utvärdering ([5]),

— med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2008 av den 15 april 2008 *Europeiska unionens solidaritetsfond: Hur snabb, effektiv och flexibel är den?,*

— med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 24/2012 av den 3 augusti 2013 *Europeiska unionens solidaritetsfonds insatser vid jordbävningen i Abruzzerna 2009: Insatsernas betydelse och kostnad,*

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandet från budgetutskottet,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A9-0273/2021), och av följande skäl:

([1]) EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.
([2]) EUT L 99, 31.3.2020, s. 9.
([3]) Antagna texter, P9_TA(2021)0220.
([4]) EUT C 316, 6.8.2021, s. 2.
([5]) EUT C 224, 27.6.2018, s. 140.

A. Europeiska unionens solidaritetsfond inrättades 2002 som en reaktion på de allvarliga översvämningarna i Centraleuropa sommaren 2002. Den inrättades för att ge ekonomiskt stöd till medlemsstater och kandidatländer som drabbats av naturkatastrofer, såsom översvämningar, jordbävningar eller stormar. Solidaritetsfonden har blivit ett av unionens viktigaste instrument för återhämtning efter katastrofer och ett konkret uttryck för solidaritet i unionen.

B. Solidaritetsfonden är ett av de mest konkreta uttrycken för solidaritet i unionen, vilket alla unionsmedborgare förväntar sig att man visar när naturkatastrofer inträffar eller allvarliga hot mot folkhälsan uppstår. I sin resolution om EU:s samordnade åtgärder för att bekämpa covid-19-pandemin och dess konsekvenser påpekade parlamentet att solidaritet mellan medlemsstaterna inte är frivilligt utan i själva verket är ett av unionens grundläggande värden, i enlighet med artikel 3 i EU-fördraget, och en skyldighet som bland annat följer av artiklarna 2 och 21 i EU-fördraget. I samma resolution uppmanar parlamentet med kraft kommissionen att stärka alla delar av krishanteringen och mekanismerna för katastrofinsatser.

C. Solidaritetsfondens regelverk ändrades 2014 och 2020 eftersom det var nödvändigt att förenkla förfarandena och utvidga fondens tillämpningsområde till att omfatta hot mot folkhälsan såsom covid-19.

D. Totalt 6,548 miljarder EUR har betalats ut inom ramen för solidaritetsfonden, vilket motsvarar i genomsnitt 339,9 miljoner EUR per år. De belopp som betalas ut per år varierar markant från år till år. De medel som inte utnyttjats under ett visst år kan överföras till nästa år och det är också möjligt att i förväg utnyttja de medel som anslagits för det kommande året, vilket ger den flexibilitet som krävs för att hantera oförutsedda katastrofer.

E. Solidaritetsfondens utgifter ökade från ett femårigt genomsnitt på cirka 270 miljoner EUR från 2002–2015 till ett femårigt genomsnitt på 534 miljoner EUR under perioden 2016–2020. Denna ökning grundas på en kombination av mer omfattande skador och en ökning av det belopp som betalas ut per euro i vållade skador. Denna ökning återspeglar också fondens mervärde.

F. På grund av klimatförändringarna kommer naturkatastrofernas och folkhälsokrisernas allvarlighetsgrad och frekvens säkerligen att öka ytterligare, vilket också ökar behovet av en stark och väl genomförd mekanism för återhämtning efter katastrofer.

G. I den nya fleråriga budgetramen föreskrivs en ny budgetram, den så kallade reserven för solidaritet och katastrofbistånd, i vilken solidaritetsfonden och reserven för katastrofbistånd slås samman. Denna ram ska användas dels för insatser vid nödsituationer som uppstår på grund av större katastrofer i medlemsstater eller anslutande länder (solidaritetsfonden), dels för att tillgodose särskilda akuta behov i unionen eller tredjeländer, i synnerhet vid humanitära kriser (reserven för katastrofbistånd).

H. En del regioner är strukturellt sårbara för vissa återkommande naturkatastrofer såsom översvämningar, intensiv seismisk aktivitet eller vulkanisk aktivitet eller folkhälsokriser, och kräver därför en särskild proaktiv strategi.

I. Den tid det tar för att betala ut hela biståndet skulle ytterligare kunna förkortas för att tillgodose det akuta behovet av solidaritet inom unionen.

1. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionens solidaritetsfond mellan 2002 och 2020 mobiliserade mer än 6,5 miljarder EUR för insatser i samband med 96 katastrofer i 23 medlemsstater och ett anslutningsland. Parlamentet noterar att det största antalet ansökningar lämnades in för att täcka skador som orsakats av översvämningar, och att mer än 60 % av de katastrofer som fick stöd hör till denna kategori. Parlamentet noterar vidare att jordbävningar var de händelser som orsakade den största totala skadan i ekonomiska termer och stod för 48 % av stödet från solidaritetsfonden.

2. Europaparlamentet noterar att solidaritetsfondens tillämpningsområde, som en del av unionens samordnade paket för att hantera covid-19-pandemin, utvidgades genom förordning (EU) 2020/461 som trädde i kraft den 1 april 2020. Parlamentet gläder sig över att folkhälsokriser nu omfattas av solidaritetsfonden, vilket gör det möjligt att vid behov utnyttja fonden för att stödja de hårdast drabbade medlemsstaterna och anslutningsländerna. Parlamentet välkomnar i samband med denna revidering ökningen av förskottsbetalningarna till drabbade länder från 10 % av det förväntade stödbeloppet (begränsat till ett högsta belopp på 30 miljoner EUR) till 25 % (begränsat till högst 100 miljoner EUR). Medlemsstaterna uppmanas att till fullo utnyttja denna möjlighet i nära samarbete med regionala och lokala myndigheter.

Onsdagen, 20 oktober 2021

3. Europaparlamentet noterar att kommissionen i mars 2021 föreslog ett paket på nästan 400 miljoner EUR inom ramen för solidaritetsfonden för 17 medlemsstater och tre anslutningsländer för att bekämpa covid-19-hälsokrisen. Parlamentet noterar att det ekonomiska stödet kommer att täcka en del av de offentliga utgifterna för att finansiera medicinsk och personlig skyddsutrustning, krisstöd till befolkningen och åtgärder för att förebygga, övervaka och kontrollera spridningen av sjukdomen.

4. Europaparlamentet betonar att solidaritetsfonden, trots covid-19-krisens omfattning, måste fortsätta att ge stöd till länder som återhämtar sig från naturkatastrofer. Parlamentet betonar att klimatförändringarna är en otvetydig verklighet och att det därför är viktigt att agera även på medellång och lång sikt. Parlamentet är fortfarande oroat över huruvida anslaget till solidaritetsfonden är tillräcklig, särskilt med tanke på utökningen av dess tillämpningsområde och sammanslagningen med reserven för katastrofbistånd i den fleråriga budgetramen 2021–2027. Parlamentet noterar att reserven för solidaritet och katastrofbistånd har ett tak på högst 1,2 miljarder EUR.

5. Europaparlamentet beklagar att länder som ansöker om stöd till följd av covid-19-pandemin under 2020 kommer att få mindre än 50 % av det potentiella stödbeloppet på grund av budgetbegränsningar. Parlamentet är fortsatt oroat över de medel som finns tillgängliga för solidaritetsfonden under perioden 2021–2027, särskilt med hänsyn till dess bredare tillämpningsområde. Parlamentet anser därför att det är nödvändigt att övervaka om det totala stödbeloppet och tilldelningsarrangemangen för reserven för solidaritet och katastrofbistånd påverkar solidaritetsfondens effektivitet, med tanke på både utvidgningen av dess tillämpningsområde och antalet katastrofer och deras omfattning.

6. Europaparlamentet gläder sig över att 2014 års reform förtydligade tillåtlighetskriterierna för regionala katastrofer, och att detta ökade deras godkännandegrad från 31 % till 85 %. Parlamentet inser att detta i hög grad har ökat förutsägbarheten i ansökningsprocessen och solidaritetsfondens effektivitet. Parlamentet påpekar att det är viktigt att också ta hänsyn till den ekonomiska uppskattningen av de miljöskador som katastrofen orsakat.

7. Europaparlamentet påminner om att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt de yttersta randområden som drabbas av svåra klimatförhållanden som allvarligt hämmar deras utveckling. Parlamentet anser att det därför är mycket viktigt att vidta särskilda åtgärder för de yttersta randområdena och för alla områden som löper särskilt stor risk att drabbas av naturkatastrofer, såsom öar, bergsregioner och glesbefolkade regioner.

8. Europaparlamentet understryker behovet av att frigöra finansiellt stöd genom solidaritetsfonden till regioner och områden som drabbats särskilt hårt av naturkatastrofer i unionen. Parlamentet anser att det finansiella stödet från fonden ska fördelas rättvist mellan de mest drabbade regionerna och områdena i medlemsstaterna.

9. Europaparlamentet understryker fondens stora mervärde när det gäller att stödja nödåtgärder och återuppbyggnadsinsatser och minska den ekonomiska bördan för nationella, regionala och lokala myndigheter, även om det krävs förbättringar när det gäller snabbhet, konsekvens, effektivitet och främjande av insatser.

10. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som förebyggande och hantering av katastrofrisker spelar i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja upprättandet av en samordnad plan för en noggrann och snabb skadebedömning. Parlamentet uppmanar varje mottagarland att i sina genomföranderapporter ange de förebyggande åtgärder som de har vidtagit eller planerar att vidta, inbegripet hur de kommer att använda unionens strukturfonder för att begränsa framtida skador och i möjligaste mån undvika att liknande naturkatastrofer upprepas. Parlamentet betonar att framtida utmaningar, antingen när det gäller klimatförändringar eller hot mot folkhälsan, i första hand kräver en förebyggande politik. Parlamentet noterar att solidaritetsfondens insatser är av korrigerande karaktär. Parlamentet betonar därför behovet av effektiva synergier med annan unionspolitik och andra unionsprogram, särskilt sammanhållningsfonderna, unionens civilskyddsmekanism, den europeiska gröna given och unionens politik och program som stöder katastrofförebyggande och riskhantering. Parlamentet efterlyser en översyn av solidaritetsfonden för att säkerställa att principen om ”bättre återuppbyggnad” förankras i den.

11. Europaparlamentet påminner om vikten av respekt för rättsstatsprincipen och av att skydda unionens ekonomiska intressen. Parlamentet anser därför att kommissionen, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, revisionsrätten och, i tillämpliga fall, Europeiska åklagarmyndigheten bör kunna övervaka genomförandet av solidaritetsfonden inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med sin behörighet.

12. Europaparlamentet betonar behovet av praktiskt stöd från kommissionen till medlemsstaterna, särskilt i samband med uppskattningen av skador, och uppmanar kommissionen att säkerställa spridning av god praxis när det gäller styrning och användning av institutionella samordningsstrukturer i katastrofsituationer. Parlamentet betonar att det vid allvarliga jordbävningar eller omfattande översvämningar kan ta längre tid att avhjälpa konsekvenserna än vid andra naturkatastrofer. Parlamentet anser att detta bör återspeglas i alla framtida översyner av solidaritetsfonden, särskilt genom att man ser till att det ges tillräckligt med tid för utnyttjande av medel bortom de nuvarande ansökningsfristerna.

Ansökningarnas kvalitet

13. Europaparlamentet beklagar att kvaliteten på ansökningarna om ekonomiskt stöd varierar och att detta kan förlänga processen för att ta solidaritetsfonden i bruk. Parlamentet noterar att uppskattningen av skador ofta är den svåraste komponenten i detta avseende, på grund av svårigheter när det gäller datainsamling, överlappning och duplicering, samt framtagning av aggregerade uppgifter i enlighet med kommissionens krav. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa krav som är så enkla och okomplicerade som möjligt, samtidigt som den nödvändiga detaljnivån bibehålls. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett gemensamt verktyg eller system för att stärka stödmottagarnas kapacitet att tillämpa enhetliga metoder för att kvantifiera och samla in uppgifter om förluster vid katastrofer, och därigenom minska den administrativa bördan och förenkla ansökningsförfarandet så mycket som möjligt.

14. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som lokala myndigheter, dvs. kommuner, icke-statliga organisationer och det civila samhället spelar för att tillhandahålla fältdata till nationella myndigheter. Parlamentet betonar därför att ett effektivt samarbete med lokala myndigheter och icke-statliga organisationer också kan förbättra ansökningarnas kvalitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla effektiva samordningsmekanismer för att fullt ut utnyttja de icke-statliga organisationernas bidrag.

15. Europaparlamentet betonar att insamling av uppgifter för ansökningarna om stöd från solidaritetsfonden vid folkhälsokriser är en nyhet för länderna och därför kan visa sig vara särskilt svårt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt denna fråga och att stödja länderna på alla tänkbara sätt, bland annat genom att tillhandahålla tekniskt stöd.

16. Europaparlamentet beklagar att förordningen om solidaritetsfonden för tillfället inte tillåter gränsöverskridande stödansökningar, trots att vissa områden som löper särskild risk att drabbas av naturkatastrofer, såsom bergsområden, ofta sträcker sig över nationella gränser.

Snabba insatser

17. Europaparlamentet noterar att i enlighet med artikel 1 i förordningen om solidaritetsfonden inrättades fonden för att göra det möjligt för unionen att snabbt, effektivt och flexibelt vidta åtgärder i nödsituationer. Parlamentet noterar att revisionsrätten i sin särskilda rapport nr 3/2008 konstaterade att solidaritetsfonden inte tillhandahöll snabbt stöd vid nödsituationer, då tiden mellan katastrofen och utbetalningen av stödet vanligtvis uppgick till ungefär ett år. Parlamentet noterar att förfarandets längd endast minskade något efter 2014 års reform av solidaritetsfonden, vilket framhölls i 2018 års utvärdering av solidaritetsfonden. Parlamentet är fortsatt oroat över förfarandets längd inom ramen för bestämmelserna för den nya fleråriga budgetramen, där solidaritetsfondens budget ingår i reserven för solidaritet och katastrofbistånd.

18. Europaparlamentet påminner om att det är mycket viktigt att stöd och medel skickas ut på ett så snabbt, enkelt och flexibelt sätt som möjligt till de drabbade regionerna. Parlamentet påminner i detta avseende om vikten av synergier mellan unionens civilskyddsmekanism, Europeiska regionala utvecklingsfondens del för anpassning till klimatförändringarna och programmen för territoriellt samarbete och solidaritetsfonden. Parlamentet betonar att sådana synergier är avgörande för att säkerställa en heltäckande och snabb reaktion på en nödsituation och samtidigt tillhandahålla ett kraftfullt resilienspaket.

19. Europaparlamentet är oroat över att den genomsnittliga tiden för förskottsbetalningar fortfarande är mycket lång (cirka 5 månader), trots det ökade värdet på förskottsbetalningarna från 10 % till 25 % av det förväntade ekonomiska stödet.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka snabbare lösningar, och i synnerhet att fortsätta sitt arbete med vägledningen för den förenklade användningen av solidaritetsfonden i syfte att underlätta nationella, regionala och lokala myndigheters åtgärder, samt att fortsätta sitt arbete med att förenkla och påskynda ansökningsförfarandet för medlemsstaterna, till exempel genom att ägna särskild uppmärksamhet åt att förenkla ansökningar om aktivering av solidaritetsfonden i flera regioner i samband med gränsöverskridande katastrofer, i syfte att säkerställa snabbare insatser som svar på intensifieringen av större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inrätta en mekanism genom vilken ekonomiskt stöd ges till en medlemsstat i en krissituation, även om solidaritetsfondens årliga budget har använts.

21. Europaparlamentet beklagar att översättning av dokument eller andra specifika tekniska uppgifter kan orsaka avsevärda förseningar i olika skeden av insatserna inom ramen för fonden. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla de medel som krävs för att snabbare översätta de dokument som lämnas in av den katastrofdrabbade staten och på så sätt förhindra att insatserna inom ramen för fonden försenas.

22. Europaparlamentet noterar med oro att den tid som förflyter mellan en katastrof och den fulla utbetalningen av stödet, enligt kommissionens uppgifter i dess årsrapporter om solidaritetsfonden, fortfarande är en av de centrala utmaningarna för solidaritetsfonden. Parlamentet betonar att detta är särskilt viktigt i den nuvarande situationen, eftersom covid-19-pandemin och klimatförändringarna sannolikt kommer att leda till en avsevärd ökning av antalet ansökningar, vilket skulle kunna leda till ytterligare förseningar. Parlamentet noterar kommissionens synpunkt att man redan till fullo utnyttjat möjligheterna att påskynda beslutsprocessen för utnyttjande av solidaritetsfonden genom de ändringar som infördes i 2014 års revidering av solidaritetsfonden, och att möjligheterna att ytterligare påskynda utnyttjandet av solidaritetsfonden är begränsade. Parlamentet påminner om att snabba insatser i nödsituationer kan vara avgörande för att garantera att solidaritetsfonden fungerar effektivt. Parlamentet betonar att detta är särskilt relevant i regioner med begränsade alternativa finansieringskällor. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla möjligheter att påskynda utnyttjandet av solidaritetsfonden inom ramen för den nya fleråriga budgetramen, i synnerhet för mindre utvecklade regioner.

Resultatet av utvärderingen

23. Europaparlamentet beklagar utvärderingens slutsats att de genomföranderapporter som mottagarländerna lämnar varierar avsevärt i fråga om uppgifternas längd, innehåll och detaljnivå. Parlamentet noterar bekymrat att det på grund av denna variation inte är möjligt att genomföra systematiska och jämförande analyser av resultat eller att jämföra planerade resultat med faktiska resultat. Parlamentet noterar vidare att de analyserade fallstudierna visade att det ofta fanns skillnader mellan vad som enligt genomförandeavtalet antogs utgöra prioriteringarna för stödet från fonden och vad som faktiskt behövdes på plats. Parlamentet är bekymrat över att denna brist på information och jämförbara uppgifter hindrar kommissionen från att effektivt övervaka genomförandet av solidaritetsfonden och potentiellt äventyrar en ekonomisk, ändamålsenlig och effektiv användning av fonden, med negativa effekter för främjandet av territoriell, ekonomisk och social sammanhållning i EU.

24. Europaparlamentet noterar uppgifterna i fallstudierna i den externa utvärderingsrapporten enligt vilka det var svårt för vissa mottagarländer att genomföra hela förfarandet för offentlig upphandling under den begränsade tid som stod till förfogande i en krissituation. Parlamentet varnar för att offentlig upphandling i nödsituationer är ett särskilt känsligt område när det gäller bedrägeri, korruption och oegentligheter, och betonar därför vikten av effektiva kontrollsystem och klagomålsförfaranden. Parlamentet betonar vikten av att se till att medlemsstaterna följer förfarandena för offentlig upphandling i samband med krissituationer. Parlamentet betonar att alla undantag måste säkerställa att upphandlingsförfarandena är förenliga med principerna om sund ekonomisk förvaltning och skydd av unionens ekonomiska intressen, inbegripet på regional och lokal nivå.

25. Europaparlamentet konstaterar att solidaritetsfonden tas i bruk när en katastrof uppstår och att fördelningen av medel därför inte motsvarar territoriella kvoter. Parlamentet är dock förvånat över utvärderingens slutsats att anslagen koncentreras till ett litet antal mottagare, där 77 % av medlen fördelades till de fyra största medlemsstaterna. Parlamentet betonar att solidariteten måste baseras på behov, med beaktande av mottagarländernas kapacitet att hantera en katastrof.

26. Europaparlamentet noterar att solidaritetsfonden genomförs av de utsedda myndigheterna i mottagarländerna enligt principen om delad förvaltning. Parlamentet noterar att kommissionens förmåga att påverka vilka projekt som får stöd därför är begränsad. Parlamentet påminner kommissionen om parlamentets resolution av den 1 december 2016, i vilken man betonade vikten av att avgöra om subventionerna från fonden har använts i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och uppmanade kommissionen och medlemsstaterna att förbättra transparensen och garantera allmänhetens tillgång till information under hela mobiliseringsprocessen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt fall av potentiellt missbruk av medlen från fonden inom ramen för delad förvaltning och att vidta åtgärder för att förbättra transparensen och övervaka och förhindra sådant missbruk.

27. Europaparlamentet beklagar det försenade avslutandet av vissa insatser. Parlamentet är bekymrat över att de nationella myndigheterna i vissa fall krävde längre perioder för att besvara revisionsfrågor eller inte besvarade upprepade begäranden om revisionsinformation. Parlamentet erkänner vikten av att avsluta arbetet i tid. Kommissionen uppmanas att rapportera till parlamentet om avslutandet av insatserna.

28. Europaparlamentet noterar att solidaritetsfondens årsrapporter omfattar perioden 2008–2018 och offentliggörs på ett oregelbundet sätt. Parlamentet noterar vidare att ingen årsrapport ännu har offentliggjorts för 2019 och 2020. Parlamentet påminner kommissionen om dess skyldighet att före den 1 juli varje år rapportera om solidaritetsfondens verksamhet under det föregående året. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att informera parlamentet om alla iakttagelser inom ramen för den årliga revisionsförklaringen som rör genomförandet av solidaritetsfonden.

29. Europaparlamentet insisterar på att budgetmyndighetens roll måste upprätthållas fullt ut. Parlamentet noterar att anslagen till solidaritetsfonden i den nya fleråriga budgetramen förs in i den allmänna budgeten och görs tillgängliga genom överföringar. Parlamentet betonar behovet av information i god tid om sådana överföringar och att kommissionen, oberoende av det nya förfarandet, måste tillhandahålla information på samma nivå som inom ramen för den föregående fleråriga budgetramen. Parlamentet beklagar vidare avsaknaden av detaljerad bakgrundsinformation om ansökningar om stöd från solidaritetsfonden, vilket hindrar granskningen, och insisterar på att kommissionen ska tillhandahålla all tillgänglig information, i enlighet med artikel 4 i förordningen om solidaritetsfonden.

30. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten att göra en ny revision av solidaritetsfonden inför en eventuell omprövning av instrumenten och av budgeten för att säkerställa att en tillräcklig och funktionell budget finns tillgänglig för att effektivt hantera större och regionala naturkatastrofer och större hot mot folkhälsan.

31. Europaparlamentet påminner om solidaritetsfondens mål att visa solidaritet och att stärka solidariteten. Parlamentet betonar att detta mål endast kan uppnås om medborgarna är medvetna om fondens insatser. Parlamentet betonar vikten av att stärka publiciteten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis för att göra solidaritetsfonden mer synlig. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att inkludera en beskrivning av de kommunikations- och publicitetsåtgärder som vidtagits kring solidaritetsfondens insatser i sina genomföranderapporter, i syfte att tillhandahålla en fullständig och systematisk översikt över mediebevakningen.

32. Europaparlamentet beklagar solidaritetsfondens bristande synlighet, vilket innebär att unionens roll inte alltid tydligt framgår. Parlamentet beklagar att förordningen om solidaritetsfonden varken innehåller någon skyldighet att offentliggöra information om stödet från solidaritetsfonden eller något rapporteringskrav. Parlamentet framhåller att medlemsstaterna har utvecklat god praxis för att sprida information om stödet från fonden, t.ex. användning av flaggor och unionslogotyper. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra det finansiella stödet från solidaritetsfonden och att informera om de arbeten och tjänster som har finansierats eller kommer att finansieras genom solidaritetsfonden. Parlamentet förväntar sig att den framtida översynen av förordningen om solidaritetsfonden kommer att inbegripa skyldigheten att offentliggöra och informera om stödet från fonden, till exempel via nationella medier och andra medier, för att säkerställa att medborgarna informeras.

33. Europaparlamentet påminner om att stödet från solidaritetsfonden endast täcker återställandet till det tillstånd som rådde före katastrofen avseende infrastruktur inom områdena energi, vatten och spillvatten, telekommunikation, transport, hälsa samt utbildning, och inte merkostnaden för återuppbyggnad av infrastruktur som är mer motståndskraftig mot katastrofer och klimatförändringar, såsom den europeiska gröna given förordar. Sådan återuppbyggnad ska finansieras av mottagarstaten med egna medel och medel ur andra unionsfonder, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden. Parlamentet efterlyser större synergier mellan de sammanhållningspolitiska instrumenten och solidaritetsfonden.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera de regioner som är mer benägna att drabbas av specifika eller återkommande naturkatastrofer och att föreslå en handlingsplan för riskreducerande åtgärder och riktade föregripande åtgärder. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att föreslå en översyn av solidaritetsfonden i syfte att inrätta en mer målinriktad, effektiv och reaktiv snabbinsatsmekanism i områden och regioner som är utsatta för särskilda eller återkommande naturkatastrofer.

o

o o

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.